

gomic codzienny

Wilno
NIEDZIELA
8 sierpnia 1943
Nr. 631
Cena w Wilnie 5 fen.

Bolszewicy ponieśli wysokie straty w czołgach

Ataki bolszewików odbite. — Wysokie straty wroga na Sycylii.

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 7 sierpnia.

Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Miejscowe ataki nieprzyjaciela nad rzeką Mius i nad środkowym Dońcem zostały odbite. Nad górnym Dońcem i na południowy zachód od Białogrodu prowadził nieprzyjaciół za pomocą silnych oddziałów piechoty i czołgów swe ataki, które zo-

stały odbite w zażartych, a zmiennych walkach. Eskadry samolotów zaaakowały z niskiego lotu zmotoryzowane grupy wroga, niszcząc ponad 100 samochodów nafałdowanych załoga. Na odcinku Orła odbity wojaka niemieckie w ciężkich walkach, wspieranych skutecznie przez lotnictwo dalsze próby przełamania się bolszewików.

Również na południowy zachód od Wjażmy i na południe

od jeziora Ładoga rozbiły się wszystkie ataki nieprzyjaciela o siłę obronną wojsk niemieckich. Bolszewicy stracili wczoraj na froncie wschodnim 117 czołgów.

Nieprzyjaciół zaatakował na Sycylii bezskutecznie w dwóch miejscach linię frontu, ponosząc przy tym znaczne straty. Broń powietrzna zaatakowała z dob-

rym skutkiem okręty na obszarze morza koło Sycylii, trafiono przy tym ciężko 2 większe statki handlowe i 1 wielki krążownik.

Samoloty brytyjskie rzuciły ubiegłej nocy na Niemcy zachodnie odosobnione bomby, które jednak nie przyniosły żadnych szkód.

Załamaniem się ataków nieprzyjaciela na przyczółek mostowy nad Kubanią i na południe od jeziora Ładoga

BERLIN, 5. 8. (DNB). Oprócz rejonów Orła i Dońca kontynuowali bolszewicy we wtorek swoje ataki odciążające i wiążące również na przyczółek mostowy nad Kubanią i na południe od jeziora Ładoga.

Na przyczółku desantowym na południe od Noworosyjska atakowały Sowiety trzykrotnie w sile jednej kompanii, lecz zostały tak krwawo odparte, że przez resztę dnia zachowały się spokojnie. Taki sam los spotkał nieprzyjacielskie oddziały szturmowe, które próbowały się podsunąć pod wzgórze na zachód od Krymskaja. Powstrzymane one zostały i zniszczone przez doborowych strzelców.

Silniejsze oddziały rzuciły nieprzyjaciół do walki nad Kubanią i na północ od niej nad Kurką. Dokonana przez Sowiety ubiegłej nocy próba przekroczenia Kubani w sile mniej więcej pułku, by dostać się na tyły stanowisk niemieckich, zakończyła się jeszcze cięższą klęską, aniżeli początkowo przypuszczano. Przeważną część łodzi wraz z ich załogami zdołano zniszczyć albo zatopić jeszcze w czasie przeprawy, części zaś oddziałów, które wylądowały na drugim brzegu, zostały starte. Jak potwierdzają jeńcy, z 800 użytych do tego ataku żołnierzy zaledwie dziesiąta część mogła uciec przed zniszczeniem.

Nowe, czterokrotnie, za każdym razem w sile batalionu powtarzane ataki przeprowadził nieprzyjaciół na dwa wysunięte naprzód punkty oporu nad Kurką. Na wschodnim brzegu tej rzeki, która początkowo płynęła przez teren nie należący do żadnej ze stron walczących, zbudowali grenadierzy niemieccy w ostatnich tygodniach kilka przyczółków mostowych. Z tych punktów oporu można przeszkadzać ruchom nieprzyjaciela zdążającemu od niemieckiej głównej linii bojowej. Ataki bolszewików zmierzały zatem do zniszczenia tych dotkliwie ich niepokojących, wysuniętych stanowisk. Po krótkim ale gwałtownym przygotowaniu artylerii i miotaczy granatów, kiedy to jeden z niemieckich punktów oporu w ciągu 15 minut zasypany został czterema tysiącami granatów, rozpoczął się atak.

Mimo trwałego ciężkiego ognia grenadierzy niemieccy stale do-

skakiwali do swej ciężkiej broni i zmuszali napastników do zatrzymania się. Tylko części oddziałów zdołaty przebiegnąć przez ogień obrony i zbliżyć się aż do przeszkód. Nawet zastawianie miotaczy płomieni nie przyniosło nieprzyjacielowi spodziewanego powodzenia. Użycie ich przyspieszyło jedynie kontratak niemieckich grenadierów. Do południa odparto krwawo wszystkie ataki bolszewickie. Straty nieprzyjaciela były tak znaczne, że — tak samo jak na przyczółku desantowym — więcej swego natarcia nie powtórzył.

Również na południe od jeziora Ładoga kontynuowali bolszewicy we wtorek swe ataki. Zacięty opór wojsk niemieckich przyniósł nieprzyjacielowi dotychczas tak ciężkie straty, że Sowiety nie mogły już atakować z taką samą siłą, jak dni poprzednich. Ażeby ukryć posuwającą się piechotę przed obserwacją, a tym samym przed ogniem obrony, starał się nieprzyjaciół wznieść szeroko rozprzestrzenione pożary mchów, których dym miał przesłaniać ruchy strzelców. Przed osłoną chmur dymu płonących torfowisk posuwali się bolszewicy w sile batalionu i pułku. Stworzyli oni ognisko swoich lokalnych ataków znowu na wschód od Mga, na odcinku wojsk bawarskich i wschodniopruskich.

Lecz i tym razem nie udało się przeciwnikowi usadowić się w liniach niemieckich. Szczególnie zacięte walki wręcz stoczyć musieli wschodniopruscy grenadierzy, którzy przez cały dzień zmuszeni byli bronić swych punktów oporu granatami ręcznymi, aż nieprzyjaciół wyczerpany wysokimi stratami zaprzestał atakować. Również ciężka artyleria armii uczestniczyła w walkach. Ostrzeliwała ona rezerwy i składy zaopatrzenia nieprzyjaciela na frontach bojowych, jak również dworce i urzędnictwo kolejowe na terenie Leningradu i pod Schlüsselburgiem.

VICHY (DNB). Dwa bory w pobliżu Marsylii stały się w ostatnich dniach terenem pożaru. Są to lasy dwóch gmin Gemenos i Cuges. Szkody materialne są znaczne. Użyto marynarską straż pożarną do zwalczania pożaru.

Ameryka prowadzi wojnę wbrew woli narodu

GENEWA. (DNB). Republikański senator Landon, jak podaje komunikat z New Yorku, zarzuca Rooseveltowi, że chce on mimo własnego zapewnienia, iż prowadzi wojnę przeciw dyktatorom, sam narzucić dyktaturę amerykańskiemu narodowi. Landon żąda następnie przywrócenia wolności osobistej i wy-

raził niezadowolone z powodu trudności, powstałych wskutek niebezpieczeństwa inflacji w USA.

Korespondent „Timesa“ w Waszyngtonie w związku z tym zauważa, że Landon jest wyraziście przekonany, iż większe zwycięstwo amerykańskiego społeczeństwa.

Krótkie wiadomości

RZYM (DNB). Agencja Stefani pisze m. inn.: Anglosaska propaganda nie może się więcej opierać na swoim ważnym argumentie, a mianowicie na tym, że wojnę prowadzi tylko przeciw faszystom. Nieprzejednana postawa, jaką zajęły angielskie i amerykańskie gazety wobec Italii, dowodzi, że prowadzą oni wojnę tylko w chęci zdobycia Italii. „New York Times“ pisze naprzykład: „Zyczą sobie, żeby Italia stała się bazą operacyjną przeciw Niemcom“ W ten sposób można tylko rozmawiać z tym, który ogłasza swą kapitulację, ale nie z Italii, — tak zauważył na zakończenie komentator agencji Stefani.

Wiedeńskie oddziały broni SS przygotowały serdeczne przyjęcie dla 600 ochotników niemieckiego pochodzenia z Rumunii, którzy przybyli do Wiednia w poniedziałek rano ostatnim transportem.

GENEWA (DNB). Jak donosi londyńska prasa poranna, wielki skandaliczny proces w Anglii, w którym skazano kilku wysoko postawionych osobistości w Leeds, dobiega do końca. Za płacenie względnie przyjmowanie łapówek został skazany były naczelny burmistrz New-Castle, Robert Dalgleish na 15 miesięcy więzienia i na wysoką karę pieniężną, Charles Butt, stojący na kierowniczym stanowisku urzędnik admiralicji na trzy miesiące ciężkiego więzienia, oraz były dyrektor Blyth Dry Docks and Shipbuilding Company & Charles Wintersgill skazany został na pięć lat ciężkiego więzienia. Burmistrz naczelny i urzędnik admiralicji przekazali dokom okrętowym przez oszukańczego manewr rzekome zlecenia rządu.

GENEWA (DNB). W przypiływie samokrytycznym angielska gazeta „Statist“ pisze: „Urzędowo walczymy w tej wojnie za wolność, w istocie jest to tylko zwrot retoryczny“.

BERLIN (DNB). Rozwój wydatków we Włoszech, który znajduje swój odzwierciedlenie w prasie, jest w kołach miarodajnych stolicy Rzymu w ten sposób oceniany, że naród włoski poznaje coraz bardziej iż nieprzyjaciół na zamiar go zniszczyć. Pewna grupa iluzjonistów, która słowa przeciwnika chciała brać na serio, dostała obecnie wyraźną naukę. Wypowiedziane tydzień temu przez marszałka Badoglio słowa „wojna toczy się dalej“, jak w politycznych kołach Berlina przypuszczają, dołoży do świadomości całego narodu włoskiego.

RZYM (DNB). Głosy prasy włoskiej zaznaczają, że bezwzględna kapitulacja, jakiej żądają od Włoch Anglia i Ameryka, okryje piętnem wstydu tak obecne, jak i przysze pokolenia Włoch.

BANGKOK (DNB). „Adipadi“ będzie w przyszłości nazwą burmańskiego naczelnika państwa. Ta nazwa, która oznacza w przekładzie „głowa państwa“, została Jednocześnie zatwierdzona przez niepodległościowy komitet przygotowawczy.

BERLIN (DNB). Baterie artylerii przeciwlotniczej na Sycylii walczły ze szczególną dzielnością razem z oddziałami wojsk lądowych. Na odcinku bojowym Katanii oddział lekkiej artylerii lotniczej z tysiąca spadochroniarzy nieprzy-

Włoski komunikat wojenny

RZYM. (DNB). Włoski komunikat wojenny z dn. 6 sierpnia jest następujący:

Na środkowym odcinku frontu na Sycylii włoskie i niemieckie oddziały prowadzą zaciekle walki obronne. Miasto Katania, które było od trzech tygodni atakowane przez wiele przewyższające siły nieprzyjaciela i narażone na codzienne gwałtowne bombardowanie lotnictwa i ostrzeliwanie ze strony jednostek morskich, zostało ewakuowane. Ludność w sposób przykładowy znosiła ataki nieprzyjaciela i ciężkie niedogodności, które wywołane były okolicznościami i okazała dumną postawę.

Włosi i Niemcy ostrzeliwali porty Palermo i Augustę i usz-

kodzili zakotwiczone tam statki. Pięć samolotów nieprzyjacielskich zostało przez myśliwce Osi zestrzelonych.

W nocy na 5 sierpnia łódzie szturmowe królewskiej marynarki, na zaalarmowanie włoskiej łodzi podwodnej, wdarły się do portów gibraltarskich i zatopiły dwa statki „Liberty“ o tonażu 7.600 TRB. każdy oraz statek-cysternę o pojemności 10.000 TRB. W nocy na 8 maja ta sama łódź podwodna wykonała podobne zadanie, kiedy w portach gibraltarskich tak samo łódzie szturmowe zatopiły dwa parowce brytyjskie o ogólnym tonażu 17.500 TRB. i jeden statek amerykański o pojemności 7.500 TRB.

Angielski korespondent o froncie na Sycylii

LIZBONA. Według najnowszych komunikatów londyńskich walki na Sycylii przybrały trudną do wyobrażenia sobie zaciętość. Walki kanadyjskich i północno-amerykańskich oddziałów, pisze angielski korespondent wojenny z frontu na Sycylii, odbywają się w warunkach piekielnych. W Anglii stwierdzono także szczególną waleczność włoskiej artylerii. Przy gwałtownym skoncentrowaniu ognia ciężkiej broni amerykańskiej dywizje usiłowaly na środkowym odcinku frontu Katanii przełamać linie obronne, jednak spełzły one na niczym z ciężkimi stratami dla atakujących. Montgomery przegrupowuje na nowo swoje oddziały i zmuszony jest wprowadzać znowu ciężką broń, gdyż opór niemiecko-włoskich wojsk jest niezwykle silny. W Anglii daje się wyczuwać duże otępienie z powodu niedużych wielkich ataków anglo-

amerykańskich i kanadyjskich oddziałów. Tak więc w Izbie Gmin żąda partia pracy ponownie i energicznie przeprowadzenia debat jeszcze przed rozpoczęciem ferii parlamentu, wskazując na to, że parlament nie może być rozpuszczony na ferie, zanim nie będzie wyjaśniona sytuacja polityczna i nie omówi się jej z członkami gabinetu. Poseł z Labour, Bevin, domaga się debat z uwagi na to, żeby generalowie na Sycylii nie walczyl w próżni i dlatego muszą być stworzone pewne polityczne linie wytyczne, tak że wyjaśnienie w tych sprawach jest porządnie bardziej niż kiedykolwiek.

Z tych żądań wynika, że w obozie brytyjskim nie bardzo są zadowoleni z rozwoju militarnych operacji na Sycylii i że daleko idące nadzieje, jakie żywiono w Londynie, jeszcze dalekie są od spełnienia. („W. Z.“)

Sycylia jabłkiem niezgody Różnice zdań w naczelnym dowództwie aliantów

SZTOKHOLM, 6. 8. Jak wynika z informacji, pochodzących z Londynu, w naczelnym dowództwie aliantów zaznaczają się silne różnice zdań co do zagadnienia politycznego kierownictwa na zajętych obszarach Sycylii. Te różnice zdań należy tłumaczyć tym, że Amerykanie przyznają Anglikom jedynie rolę militarnej pomocy w przeprowadzeniu akcji sycylijskiej. Naczelny dowódca amerykański reprezentuje pogląd, że skoro Amerykanie wystawili główny kontyngent wojsk inwazyjnych na Sycylię, to im też winny teraz przypaść w udziale zadania administracji cywilnej. Stąd też generał Eisenhower zwrócił się bardzo ostro przeciwko pewnej akcji ze strony Anglików. Polityczne sfery londyńskie chciałyby jednak wytworzyć prze-

konanie, że żadna z brytyjskich aspiracji na Morzu Śródziemnym nie była tak popularna wśród narodu angielskiego, jak właśnie aspiracja co do Sycylii. Brytyjskie motto: „Anglia: państwo śródziemnomorskie“, jest nie tylko hasłem, charakteryzuje ono też zadanie Wielkiej Brytanii, zapewne nie sobie w przyszłości stałej kontroli nad Morzem Śródziemnym przez uzyskanie bazy sycylijskiej.

Ta wzruszająca skarga londyńska jest nadzwyczaj pouczająca. Na jej marginesie można powiedzieć, że nie stanowi ona wcale niespodzianki. Anglia sama wywołała duchy, których teraz się obawia. W tępym zaślepieniu widział Londyn w przebudzonych do nrosącego życia Włoszech „śmiertelnego wroga“ na obszarze Morza

Śródziemnego, który to wróg zdaniem Londynu zagroził wodzącej przez Morze Śródziemne drodze imperium do Indii, przy czym w Londynie wcale nie zastanawiano się nad tym, że Anglia jako obecna na obszarze Morza Śródziemnego państwo nie może w tym rejonie żadnych rościć sobie pretensyj. Ponieważ Anglia nie czuła się na siłach sama usunąć rzekome „niebezpieczeństwo“ włoskie, przywołała na pomoc amerykańskiego „przyjaciela“ — z jakim rezultatem, to rozumie już teraz sam Londyn ku największemu swemu oburzeniu. Waszyngton wcale nie myśli wybierać dla Anglii kasztanów z ognia w rejonie Morza Śródziemnego, lecz i tutaj zdąża do własnych egoistycznych celów. Od tego nie da się on odwieść żadnymi nie wiadomo jak uzasadnianymi

pretensjami, a tym mniej sentymentalnymi tyradami ze strony Anglii. Co w Londynie jest „popularne“ a co nie, dla Ameryki nie ma żadnego znaczenia. W wysięgu aliantów o pierwsze miejsce, Anglia już całkowicie odpadła. Włochy przysłuchują się ze szczególną uwagą żądaniom brytyjskim o wzięcie w trwałe posiadanie „bazy sycylijskiej“ i porównują je z pewnymi zapewnieniami angielskimi, by powziąć z tego sąd o prawdziwym nastawieniu Anglii i wyciągnąć odpowiednie wnioski. Po Gibraltarze, Malcie i Cyprze chciałaby teraz Anglia przemierzyć także Sycylię w twierdząc na Morzu Śródziemnym. Z przytoczonego przykładu mogą narody świata ponownie poznać prawdziwe zamiary, do których zdąża Anglia w obecnej wojnie.

Tak rozpoczęła się wielka bitwa letnia

W momencie, kiedy pisze się niniejszy artykuł, bitwa letnia na wschodzie dopiero się rozwija, a może nawet dopiero się rozpoczyna. Dlatego też ze zrozumiałych powodów nie podano jeszcze nic o składzie uczestniczących w niej wojsk. O dotychczasowym przebiegu bitwy ogłoszone zostały tylko szczegóły. Możliwości, wynikające z dotychczasowych walk, zaczynają dopiero zarysowywać się. Dlatego też nie można dać opisu bitwy. Lecz już dzisiaj można wyrobić sobie sąd co do znaczenia walki, jaka rozgorzała od 5 lipca w rejonie między Orlem a Białogrodem.

Około 250 kilometrów w linii powietrznej oddziela te dwa miasta. Odległość ta równa się połowie północnej frontu zachodniego w r. 1918 przed rozpoczęciem niemieckiej ofensywy, a więc w tym czasie, który przeciwnicy Niemiec często porównują z chwilą obecną. Od ujścia Ysery przez St. Quentin aż do Reims wynosi odległość bez uwzględnienia linii frontu również 250 km. Przy tym linia Orzeł-Białogrod stanowi jedynie cięciwę tworzącą istotny front wielkiego łuku, który jest zatem znacznie dłuższy. Ażby przytoczyć przykład również z obecnej wojny, należy wspomnieć, że linia powietrzna z Emmerich nad dolnym Renem aż do Mozeli w górę do Trier, a więc przestrzeń ofensywy głównych sił niemieckich w kampanii zachodniej w r. 1940 jest tej samej długości.

O co chodzi w tej walce? W ciągu ubiegłych dwóch lat wojny z bolszewikami Niemcy toczyli wiele bitw. W porze letniej i zimowej były to walki ofensywne i odpierające. Wynikały one częściowo z manewru, częściowo ze starcia się z blisko stojącym nieprzyjacielem. A jednak bitwy obecnej nie można porównać z żadną z poprzednich. Co więcej, dostrzegamy znowu, jak nieskończenie zmienne mogą być wydarzenia wojenne, nawet jeśli rozgrywają się one w terenie, na którym dawniej już walczone. W podobnym wypadku można sądzić, że teren spy-

cha do pewnego stopnia przebieg walk znowu na te same tory. Tego rodzaju pogląd przeczy jednakowoż prawom nauki wojennej. Teren nie może być czynnikiem decydującym. Odpowiednie dowództwo winno uczynić go dla siebie użytecznym. Czyń to obecnie Niemcy na tej przestrzeni, która już od roku 1941 wśród rozmaitych warunków stała się terenem walk.

Sytuacja obecna wynika z walk poprzednich. Linia frontu jest rezultatem rozpoczętej 20 listopada 1942 r. pod Stalingradem ogólnej ofensywy bolszewickiej, która zrazu wydawała się tak pełną widoków. Skończyła się ona klęską bolszewików. Skoro ich ofensywa nad środkowym Dońcem, zmierzająca do odcięcia walczących na północ od Morza Azowskiego Niemców zatrzymana została przez atakujące od 13 lutego 1943 nad rzeką Mius i na południe od Charkowa niemieckie rezerwy, których kontratak osiągnął środkowy bieg Dońca a następnie 14 marca Charków i 18 marca Białogrod, wielka strategiczna myśl sowieckiej ofensywy załamała się.

Posuwanie się bolszewików na zachód od Kurska powstrzymane zostało kontratakami niemieckimi w odległości około 100 km. od tego miasta pod Rylskiem i Sjewskiem. W ten sposób front nieprzyjacielski między Białogrodem na południu a Orlem na północy wysunął się daleko na zachód. Pod Orlem tworzyła się ze swej strony linia niemiecka, która dalej na północ zachylała się na Demensk, jako wysunięty na wschód klin. Ta linia frontu sprzeczna była z dążeniem, które jednocześnie stwierdzić można było po stronie niemieckiej, do możliwego skracania frontu i unikania narażonych na okrazenie i wymagających znacznych sił wyskoków.

Ukształtowanie się frontu pociągało za sobą duże prawdopodobieństwo, że w lecie mogą się tutaj rozegrać poważne wypadki. Potwierdziły to wkrótce zarządzenia sowieckie. Bolszewicy wzmocnili łuk koło Kurska silnymi i głęboko sięgającymi fortyfikacjami. I tak w okolicy na

północ od Białogrodu system punktów oporu sięgał 30 km. w głąb i posiadał przedpole, przez które zbliżenie utrudniały trzy opancerzone rowy, pola minowe i stanowiska miotaczy min. Oznaczało to zamiary obronne. Z drugiej zaś strony niemiecki wywiad lotniczy stwierdził bardzo szybko posuwanie się wielkich mas wojsk w łuku Kurska. Przysławienie silnych oddziałów pancernych potwierdziło fakt, że miały one służyć celom ofensywnym.

Dowództwo niemieckie, jak tego należało się spodziewać, zarządziło odpowiednie środki zaradcze, zgromadziło ze swej strony silne oddziały wojskowe wokół łuku koło Kurska. Lotnictwo stale obserwowało nieprzyjaciela i przeszkadzało dowozowi jego posiłków. Poza to wycozywało. To pozorne zwlekanie zaczęło być niemiłe dla Sowietów. Ich zachodni sprzymierzeńcy, podnosząc zdolność działania wojsk bolszewickich, nie zaprzestawali zalecać im ataku. Być może, że na decyzję Stalina ochładzająco działały jego doświadczenia z niezmniejszającą się siłą bojową Niemców. W każdym razie nie atakował on i chciał prawdopodobnie ofensywę zostawić Niemcom. Przelamywanie silnych umocnień frontowych musiały go kosztować wiele sił i pociągnąć za sobą duże straty.

Dowództwo niemieckie nie uczyniło przeciwnikowi tej przyjemności. Nie zważało ono weale na twierdzenia wrogiej agencji, iż zachowanie się Niemców jest dowodem ich słabości. O tym było ono samo lepiej poinformowane. Dowództwo to postanowiło chwycić w swe ręce inicjatywę, nie poprawiając przez to widoków walki nieprzyjaciela, i zaatakowało jego silne stanowisko. Sprowokowało ono raczej atak sowiecki, zajmując przez lokalne uderzenie pod Białogrodem 4 lipca kilka stanowisk, które wydawały się bolszewikom dla ich dalszych zamierzeń wprost niezbędne, tak, że sami przeszli do ataku. Przeprowadzone w nocy na 5 lipca mimo silnej burzy z deszczem i trudnego poprzecinanego strumieniami terenu leśnego w dorzeczu Dońca zgromowanie silnych mas szybkich oddziałów umożliwiło dlatego spotkanie nadciągającego nieprzyjaciela poza jego umocnieniami i przy wykorzystaniu pierwszych sukcesów przełamanie ich.

W ten sposób rozpoczęła się bitwa, jakiej odtąd w obecnej wojnie jeszcze nie było. Tylko śmiało dowództwo i wypróbowane wojska mogły się na nią odważyć.

Napisał generał-major Rudolf Ritter von Xylander

Nowy statek szkolny hiszpańskiej marynarki

MADRYT (DNB). Hiszpańska marynarka dysponuje obecnie nowym szkolnym statkiem, który służyć będzie dla szkolenia technicznego i żeglarskiego kadetów

Nowy statek, który nosi nazwę „Galatea”, będzie odbywał dwumiesięczne podróże ćwiczebne między portami wysp Kanaryjskich i Azorskich.

Reńsko-westfalscy grenadierzy w walce na południe od jeziora Ładoga

BERLIN (DNB). Przed ośmiu dniami po ciężkim ogniu huraganowym, spotęgowanym jeszcze przez zrzucenie bomb kruszyczych i fosforowych przez setki samolotów bojowych, rozpoczęła się bolszewicka ofensywa na południe od jeziora Ładoga. Lecz nie można było zachwiać niemieckich grenadierów, fizylierów, strzelców i strzelców górskich, chociaż na stanowiska pewnej reńsko-westfalskiej dywizji piechoty były w ciągu pierwszych czterech dni 44 razy zasypywane ogniem i atakowane przeważającymi siłami. Tylko przejęciowo udawało się nieprzyjacielowi wdzierać do stanowisk niemieckich. Wówczas jednak zawsze Nadreńcy i Westfalecy przechodzili do kontrataku i prac naprzód odbierali z powrotem chwilowo utracone kawałki rowów strzeleckich.

Również stale rozpętywały się ognie artylerii, poprzedzając każdy atak nie potrafił osłabić siły oporu obrońców. Wprawdzie niszczone były pociskami bunkry i stanowiska bojowe, lecz grenadierzy niezmordowanie odgrzebywali okopy i na nowo się umacniali. Według zeznań jeńców największą dla nich niespodzianką było to, że po licznych ciężkich atakach artylerii trafiali wszędzie na nieprzerwane walczących grenadierów.

Znajdujący się w głównym pu-

kie nieprzyjacielskiego ataku pułk był w pierwszym tylko dniu bolszewickiej ofensywy 14-krotnie atakowany co najmniej czterokrotnie przeważającymi siłami. Obrona tak mocno nadszarpnęła siły nieprzyjaciela, że drugiego dnia mógł on tylko słabsze prowadzić uderzenia. Zaden z ataków nieprzyjaciela nie osiągnął swego celu, a wojska jego stepniały mimo kilkakrotnych uzupełnień tak, iż pozostały tylko ulamki z początkowego stanu oddziałów. Grenadierzy niemieccy stawiali niezłomny opór i złożyli liczne dowody wzorowej żołnierskiej postawy. I tak pewien sierżant przedostał się przez ciężki ogień huraganowy ze stanowiska bojowego kompanii do swojej wysuniętej naprzód grupy, otworzył jako pierwszy ogień karabinu maszynowego na atakujących bolszewików i zmusił ich do zatrzymania się. Pewien starszy szeregowiec wydosłał się z karabinem maszynowym mimo pękających wokół granatów na znajdujące się na wzgórzu ukryte stanowisko bojowe, by stamtąd mieć lepsze pole ostrzału i seriami swoich pocisków rozprószył atakujące ten odcinek okopu fale strzelców przeciwnika. Pewien grenadier podciągał przez silne ostrzelwane drogi bez przerwy amunicję i prowiant aż do pierwszych okopów i przez swą obowiązkowość wzmocnił siłę bojową swych kolegów. Pewien kapral

Kwirynał — nowa siedziba obecnego rządu włoskiego

Z morza kamienic rzymskich wznosi się niby wyspa na jednym z siedmiu pagórków pałac kwirynałski, przeznaczony przez nowego szefa rządu włoskiego, marszałka Badoglio na siedzibę rządu. Jest to budowla barokowa, której styl aż do dzisiejszego dnia nadaje istotny charakter Wiecznemu Miastu. Pałac kwirynałski należy wraz z Watykanem i Lateranem do budowli papieskich, które powstały w drugiej połowie 16 stulecia po splądrowaniu Rzymu w r. 1527. Przez stulecia służył on jako letnia siedziba papieży, którzy w bardziej świeżym powietrzu Kwirynału czuli się lepiej aniżeli w Watykanie. Kiedy powstało królestwo włoskie, pałac stał się rezydencją królewską. Niestety poza swoim wysokim położeniem niewiele ma on stron dodatnich. Dlatego dwór od dłuższego już czasu przeniósł się do otoczonej wielkimi

ogrodami Villa Savoia, położonej nieco poza miastem.

Podobnie jak Watykan i Lateran, tak też i Kwirynał nie wyróżnia się żywością form. Potężne czerwonawo pomalowane fronty pozbawione są wszelkich odmiann. Dziejnicie jest niezwykle duży i męczy widać tak samo jak fronty zewnętrzne. Na placu przed pałacem wznosi się obelisk otoczony posagami ujarzmiaczy rumaków, Kastora i Polluksa. Ktoś to rzeźby przypisywane są greckim rzeźbiarzom Fidiaszowi i Praksytelesowi. W języku ludowym plac ten ze względu na antyczne konie zowie się „Monte Cavallo”. Po siedziba nowego rządu powstanie: Czołga w tunelu, wychodząca w swym przedłużeniu na Piazza dei Popolo, gdzie styka się ona z Corso Umberto I. najbardziej ożywioną ulicą nowoczesnego Rzymu.

(„W. Z.”)

Nowa Fundlandia domaga się przywrócenia jej statutu dominialnego

GENEWA (DNB). Jak podaje „Daily Express” z St. Johns z dnia 2 sierpnia, są mieszkańcy Nowej Fundlandii bardzo niezadowoleni z powodu nadmiernego opodatkowania dochodów, uwarunkowanych czasem wojennym. Coraz głośniej ponawiane jest żądanie aby Anglia przywróciła Nowej Fundlandii rząd konstytucyjny który przed dziesięciu laty został rozwiązany. Prasa miejscowa stale ogłasza listy, w których omawiają one są zarządzenia podatkowe angielskiej komisji państwowej. Do

roku 1939 ludność Nowej Fundlandii żyła w nędzy od czasu, gdy w roku 1933 kraj literalnie zbankrutował i został mu odjęty przez rząd angielski statut dominialny. Jednak od początku wojny, zwłaszcza przez założenie baz amerykańskich na wyspach Nowofundlandzkiej nastąpiło widoczne odprężenie gospodarce, które pozwoliło Nowofundlandczykom uwziależnić się finansowo od Anglii. Na podstawie tego zażądali oni obecnie odwołania skierowanego w r. 1933 przeciw nim zarządzeń.

Sowiety przegrały bitwę niszczycielską Głos strony neutralnej

SZTOKHOLM, 4.8. (DNB). Jeśli chodzi o planowanie od długiego czasu na obecne lato oburznią ofensywę sowiecką, to jak powiada szwedzka gazeta „Aftonbladet”, trzeba wydać sąd ujemny. Albowiem tak starannie i na tak dużą miarę przygotowana próba przełamania frontu winnaby po tak długim czasie wykazać się decydującymi rezultatami, lecz wypadek ten żadną miarą nie zachodzi. Straty terenowe na wschodzie, — pisze dalej gazeta — mają mniejsze znaczenie, jeśli nie powołać pod względem strategicznym dominujących skutków. Daleko większą rolę odgrywają raczej:

ofiar, do jakich się zmusza przeciwnika, a więc straty wszelkiego rodzaju materiałów wojennych, jak czołgów, samolotów, armat a także straty w ludziach — w żołnierzach. Już dzisiaj musi w Kremlu nadsunąć się pytanie, czy zakończenie ofensywy letniej zostało również dobrze przemyślane. Jedyną rzeczą, która dotychczas można było zaksięgować jako rezultat tej ofensywy, było ogromne zużycie żołnierzy i materiałów wojennych, przez co warunki do strategicznie ważnego przełamania frontu stały się tylko mniejsze.

Ponad 100 amerykańskich samolotów zestrzelono nad Bougainville

TOKIO (DNB). Z pewnej bazy na Pacyfiku południowym powiadomiono, że amerykańskie lotnictwo bojowe atakuje bez przerwy od dnia 17 lipca bazę japońską Buin na wyspie Bougainville. Obrońcy japońskiej udalo się przy-

tym do końca lipca zestrzelić ponad sto samolotów nieprzyjacielskich. Także w dniu 1 sierpnia próbowali Amerykanie atakować pozycje japońskie, lecz musieli zawrócić straciwszy cztery samoloty.

Niemieckie łodzie podwodne rozpoczynają nową akcję

BERLIN (DNB). W sprawie zatopienia w lipcu 94 statków o tonażu 550.241 TRB tutejsze kolegiumredacyjne oświadcza, że wnioskier stanowi tylko początek nowej działalności niemieckich łodzi pod-

wodnych. Niemieckie łodzie podwodne podjęły znowu ataki w większych rozmiarach po zapamiętaniu ich w specjalne aparaty kłopotliwe w celu uniknięcia obserwacji nieprzyjaciela.

USA chce zapewnić sobie znaczą przewagę tonażu floty handlowej

GENEWA (DNB). Według powiadomienia pisma londyńskiego „Daily Mail” rząd angielski widział się zmuszonym do zapotrzebowania o USA 200 statków pomocniczych. Jednak USA są gotowe dostarczyć te dwa miliony TRB tonażu tylko tytułem wypożyczenia z zastrzeżeniem prawa własności i zwrotu po zakończeniu wojny. Widocznie

Amerikanom zależy na tym, aby Anglia wyszła z wojny z możliwie osłabioną flotą, przy czym sami zastrzegają sobie jeszcze prawo do zwrotu 1m 2 milionów wypożyczonych TRB. To jest warunek, który zapewni im ogromną trudną do prześcignięcia przewagę nad żeglugą angielską.

Żydzi chcą robić na aliantach lichwiarskie interesy Cyniczna zapowiedź komisarzy rządowego USA Lehmana

VIGO (DNB). Oświadczenie żydowskiego komisarza rządu USA, Lehmana, kierownika amerykańskiego urzędu zaprowiantowania, wskazuje na zamiary Stanów Zjednoczonych, zmierzające do wykorzystania swych sprzymierzeńców po wojnie jako pole wielkich interesów lichwiarskich na modłę ży-

dowską. Żyd Lehman powiedział mianowicie, że sumy, jakie wydawane są obecnie na pomoc w żywieniu sprzymierzeńców, są zupełnie w porównaniu z tymi, jakie będą musiały zapłacić te państwa, kiedy znowu odzyskają swoją zdolność zakupu.

Żądanie zmiany w imperium brytyjskim Nowa Fundlandia ma być dziesiątą prowincją kanadyjską

GENEWA (DNB). Wśród kanadyjskich parlamentarzystów daly się słyszeć w ostatnich czasach głosy, jak donosi „Canada Weekly”, żądające przyłączenia Nowej Fundlandii jako „10 prowincji” do Kanady. Zagadnienia te przedstawiono już nawet kanadyjskiemu przesowim ministrów i przeprowadzono na ten temat rozmowy. Premier Mackenzie odniósł się do tego zamiaru nieprzychylnie. Oświadczył on, że o tym mogą sta-

nowić tylko sami Nowofundlandczycy. Jeżeli wyrażą oni wyraźne swe życzenie, żeby przyłączyć swój kraj do Kanady, to rząd kanadyjski podobną propozycję „rozważy z przyjemnością”. ANKARA (DNB). Zmuszeni do lądowania na terytorium tureckim lotnicy amerykańscy, po nieudanym ataku na rumuński rejon naftowy Flojeszt, przybyli do Ankar, gdzie zostali internowani.

Problem agrarny na Wschodzie

Z dnia

8 Sierpień
NIEDZIELA
 Cyriaka
 Wschód słońca 4.40
 Zachód słońca 19.10

(I. D.) Wskutek twardych historycznych okoliczności zagadnienie rolne w Rosji aż do końca nie zostało rozwiązane.

Aczkolwiek rozwój Rosji odbywał się według tych samych zasad społeczno-ekonomicznych, co rozwój reszty państw zachodniej Europy, to jednak problem rolny — ze względu na okoliczności historyczne — ukształtował się zgoła inaczej.

W czasie, kiedy zachodnia Europa po upadku ustroju feudalnego stworzyła pojęcie prywatnej własności ziemskiej, w Rosji wytworzył się tak zwany "system przynależności do roli", nakładający na włościan i na właścicieli ziemskich ciężkie obowiązki.

W pierwszym okresie po wprowadzeniu tego systemu przynależności do roli otrzymali właściciele ziemscy swoją ziemię za oddane usługi, a dopiero później uznano ich za ustawowo uprawnionych do dziedziczenia posiadaczy większych obszarów rolnych.

Zupełnie inny był rozwój położenia włościan. Ukazem cara Borysa Godunowa zostali oni przywiązani do gleby i dostali się w ten sposób pod władzę właścicieli ziemskich — stali się ich poddanymi — ich własnością w dosłownym znaczeniu tego wyrazu.

Bezrolni parobcy, którzy opłacali swą „barszczyną“ pracą, byleby tylko mieć prawo życia na ziemi obszarnika — oto położenie włościanów, które trwało przez bardzo długi okres czasu 250 lat — okres pańszczyzny. Reforma uwłaszczenia w r. 1861 w istocie nie wiele zmieniła położenie włościanów.

Uwolnieni wprawdzie spod władzy właścicieli ziemskich, dostali się oni pod wszechpotężną władzę gminy wiejskiej, która kępowała wszelką inicjatywę prywatną i zamykała włościanom drogę do oddzielnych gospodarstw. Chociaż wspólna własność włościańska silnie

wzrosła kosztem zrujnowanych właścicieli ziemskich, doprowadziła ona jednak wkrótce przez swój system nowych podziałów ziemi, należącej pasami do różnych włościan, do wielkiego zubożenia ludności wiejskiej. Zrodził się wielki kryzys agrarny, który spowodował ostatecznie zgubę carskiej Rosji. „Słowianofile“, którzy wywierali duży wpływ na rządy Aleksandra II, byli za utrzymaniem systemu wspólnoty, ponieważ dopatrywali się w tym systemie narodowej formy życia społecznego. Poglądy ich pokrewne były marksistom, którzy znowu w systemie wspólnoty widzieli wzór wiejskiego komunizmu.

Tymczasem wieśniak na należącym do niego kawałku gruntu przygotowywał się powoli ale za to pewnie do gospodarki indywidualnej. Jeszcze przed rewolucją w r. 1905 zerwały niektóre gospodarstwa więzy gminy wiejskiej i założyły oddzielne gospodarstwa na kawałkach ziemi odkupionych od właścicieli ziemskich. Te prądy przodujących rolników docenione zostały we właściwy sposób przez wielkiego meża stanu za rządów ostatniego cara, P. A. Stołypina. Z jego też inicjatywy poczęto urzędywistniać nową, zasadniczą reformę agrarną. Usawa z 9 listopada 1906 r. zniósła władzę gminy wiejskiej. Wieśniakom umożliwiono wyjście z gminy wiejskiej w ten sposób, że przydzielano im parcele rolną jako własność prywatną. Później ogłoszono ustawy z 14 lipca 1910 i z 29 maja 1911, które to ustawy określały sposoby, według których miano postępować przy podziale wspólnej ziemi i przy zakładaniu i organizowaniu oddzielnych gospodarstw; przyczyniły się one do powstania nowej silnej klasy drobnych rolników, zdolnej do utrwalenia intensywnej gospodarki rolnej. Do 1 stycznia 1915 założono 1048 007 oddzielnych gospodarstw, które posiadały 10 825.611 dziesięcin ziemi. Lecz reforma ta okazała się późnio-

na i nie dość głęboko sięgająca. W czasie wybuchu rewolucji w r. 1917 znajdowała się jeszcze większość wieśniaków w ramach wspólnej własności ziemskiej gmin wiejskich i wspólnie użytkowała ziemię. Okoliczność tę bardzo zręcznie wykorzystali bolszewicy. Głosząc bardzo nęcające hasło „cała ziemia winna należeć do wieśniaków“ przejął Lenin polityczny program rewolucjonistów socjalnych i przeciągnął całe masy włościanstwa na stronę rewolucji bolszewickiej. Doszedłszy do władzy, próbowali bolszewicy już w okresie „militarnego“ komunizmu nałożyć na oszukanych wieśniaków pęta socjalistycznej niewoli. Zacięty opór ludności wiejskiej, masowe powstania, bunt marynarzy w Kronstacie, ruch Antonowa — oto groźne odpowiedzi włościan na najbardziej bezwstydną oszustwo, niesłychany gwałt i przymus. Kapitulacja przed włościanstwem przyniosła w roku 1921 wprowadzenie tak zwanego NEP, (Nowa ekonomiczna polityka), zgodnie z którą bolszewicy umożliwiali wieśniakom samodzielne prowadzenie ich gospodarstw według własnej woli. Lecz prawa własności gruntów i ziem nie uznano, a kodeks rolny z roku 1922 wspomina tylko o użytkowaniu ziemi.

Wierni swojej opętanej idei kolektywizacji rolnej, proletaryzacji włościanstwa i zorganizowania „fabryk zboża“ w formie kolchozów i sowchozów, przystąpili komuniści w roku 1929 do urzędywistnienia ich od dawna żywnych planów. Wypowiedzieli oni wojnę tak zwanym „kulakom“ i „półkulakom“. Pięć milionów najlepszych zagród włościańskich zmieciono z powierzchni ziemi, miliony wieśniaków zginęło w nędzy w obozach koncentracyjnych, ponad 5 milionów mieszkańców

wsi, którzy nie chcieli podporządkować się nowemu prawu, zmarło z głodu. Do roku 1939 włączono przymusowo 18.800.000 zagród do 234.000 kolchozów. Pozostałe gospodarstwa jednostkowe, około 1 miliona zagród, skazane zostały na nędzną węgietację, albowiem posiadali one tylko od 0,1 do 1 ha gruntu na jedną zagrodę. Dla wieśniaków nadszedł straszliwy okres nowej pańszczyzny, która była o tyle gorsza, że kolchoz nie tylko zniósł prawo własności ziemi, lecz także prawo do owoców swej pracy, zamieniając je nędznymi „trudnodniami“ (dniami pracy) Wśród burzy historycznych wydarzeń, które nastąpiły po 22 czerwca 1941, zabrzmiał wyrok śmierci na stalinowski system kolchoźniany. 15 lutego 1942 rząd Rzeszy Niemieckiej ogłosił rozporządzenie w sprawie nowego ustroju agrarnego na obszarach rosyjskich, białoruskich i ukraińskich, wyzwolonych przez armię niemiecką od bolszewików. Przez stworzenie formy przejściowej wspólnego użytkowania gruntu przygotował Rząd Rzeszy grunt do wprowadzenia prywatnej dziedzicznej własności ziemskiej na wschodzie. Jako logiczny skutek tych zarządzeń należy uważać „deklarację ministra Rzeszy Rosenberga w sprawie prawa własności do ziemi na uwolnionych obszarach“ (opublikowana 3 czerwca 1943). Deklaracja ta ma niezmiernie duże znaczenie: Od tej chwili ziemia należy do tego, kto ją uprawia. Sytuacja wieśniaków zmieniła się zasadniczo. Do niedawna jeszcze nie posiadający żadnych praw wyrobniicy kolchoźniany stali się w końcu właścicielami ziemi, do których również należy ziemia, którą uprawiają. Systemowi kolektywnemu zadano decydujący cios.

Dla każdego coś ładnego Premiera w Ali-Bable

Po ostatnich dwóch premierach, które były dużymi pozycjami w rozwoju Ali-Baby, nastąpiło pewne decrescendo programowe. Ostatnia premiera ma charakter „ogórkowy“. Jest to rewia, złożona z luźno związanych numerów. Fakt ten tym większe nakłada obowiązki na poszczególnych solistów. Z tych na plan pierwszy wysunęła się tym razem p. Piasecka w repertuarze dobrze zastosowanym do jej możliwości głosowych i scenicznych. Piosenki odśpiewała z temperamentem i muzykalnie, za co też była żywo oklaskiwana. Mirska wprowadziła do repertuaru wartościową piosenkę „Dzień i noc“. Odśpiewała delikatną melodię tej uroczej miniatury bardzo dobrze i potmimo pewnych skrótów — wydobyla melancholii i tajemniczość wyrazu tkwiące w tym utworze. „Nikielówna“ tym razem mało miała do opisu Duety Lauri—Sokoliński i Łagunówna — Jarca walczyły o pierwszeństwo. Szkoda, że Sokoliński—

pomimo opanowania strony wokalne — był na scenie taki onieśmielony. Widocznie pierwszy występ w roli piosenkarza rewiowego nie pozwolił mu jeszcze na opanowanie widocznej tremy, która zapewne wkrótce przemienie i pozwoli na większą swobodę wykonania. Trio Jaruga, pełne życia, werwy i beztroskiej młodociej, miało tym razem mniej ciekawy i słabszy niż zwykle repertuar.

Obrazek baletowy z Martówną, Ciesielskim i Rudzkim był żywo oklaskiwany za dobry montaż i staranne wykonanie. Skecz śpiewany Koszela — Dowmunt nie jest najmocniejszą pozycją autora (Rychter) ani wykonawców: ale zobaczyć Dowmuntą warto; z każdego ruchu, gestu i słowa wychodzi rasowy aktor, którego siła komiczna leży w najgłębszych przedysponowanych psychicznych. To aktor dużej klasy.

Kierownictwo muzyczne Dziegilewskiego zawsze starannie dba o szczegóły wykonania. S.

ZE SPORTU

Mistrzostwa Zw. Zaw. w koszykówce

We środę dnia 11-go b. m. rozpoczęło się w ogrodzie po-Bernardyńskim turniej koszykówki o mistrzostwo Zw. Zaw. początek zawodów o godz. 18-ej — przed zawodami losowanie.

W turnieju startują trzy drużyny, składy których przedstawiają się następująco:

„Bałdu fabr.“ — Andulis I, Andulis III, Cenfeldas, Saunoris I, Kudaba, Dargieniawiczius, Mandjka.

„Bałtyka“ — Wajszwiła, Saunoris II, Heningas, Gryczius, Kriau-

czunas I, Litwinas, Kriaucunas II, Aukstolis, Kosielczykas.

„Kajlis“ — Maliszewski Wł. Wojciechowicz, Minerwin, Liminowicz, Markowski, Barszczewski Subel, Gerlė.

Faworytem turnieju jest drużyna „Bałdu fabr.“, w składzie której znajduje się cała reprezentacja m. Wilna. Niespodzianki należy oczekiwać jedynie od drużyny „Kajlisu“, która pod opieką kier. p. Brylinga i trenera Kuleszy ostatnio usilnie trenowała. (K.)

Reprezentacja Garnizonu

Dzisiaj na Piłomonomie o godzinie 17-ej min. 30 odbędzie się atrakcyjne spotkanie pomiędzy

— Reprezentacja Wilna

Rep. Garnizonu a cywilną jedynastką Wilna. Ceny biletów — 1 i 2 RM. (K.)

W dniu dzisiejszym zaciemniamy okna od godz. 20.45 do 4.05.

— DYŻURUJĄ APTEKI W tygodniu od dnia 9 sierpnia do 16 dyżurują w niedziele i w nocy następujące apteki: apteka Nr. 2 Gedymina (Mickiewicza) 27, tel. 1381 apteka Nr. 11 Algirdo (Piłsudskiego) 13, tel. 1883, apteka Nr. 16 Kalwaryjska 31, tel. 466, apteka Nr. 18 Zarzecze 20, tel. 1673, apteka Nr. 14 Witoldowa 22, tel. 1698, apteka Nr. 19 Wielka 53, tel. 1658 apteka Nr. 36 Savanoriu (Legionowa) 10, tel. 468. (f)

— KARY ZA NIEPRZESTRZEGANIE OBOWIĄZKU MELDUNKOWEGO. Wielokrotnie ostrzegaliśmy wszystkich o konieczności przestrzegania obowiązku meldunkowego. Tymczasem wciąż jeszcze są tacy, którzy ten obowiązek zaniedbują. W dniu 3 sierpnia spisano protokół Węckowiczowej Stefani, zamieszkałej Jagiellońska 9—3, która nie wymeldowała swego sublokatora, który przed

kilku miesiącami wyjechał. Tak samo sporządzono protokół za nie meldowanie się na Rudnickiego Bolesława, zam. Krupnicza 1—38.

— KARY ZA NIEDOSTARCZANIE MLEKA. Mimo wielokrotnych ostrzeżeń w prasie, wiele osób lekceważyło obowiązek dostawy mleka. Jako tymczasowe sankcje karano wielu właścicielom skonfiskowano krowy. Jeżeli w ciągu trzech miesięcy wykonają oni dostawy obowiązkowe z nadwyżką 20% wówczas skonfiskowane krowy zostaną im zwrócone. (f)

— PORAZENIE PRADEM Przed kilku dniami na rynku Drzewnym koło ulicy Zawalnej i Nowogródzkiej nleatni (8 lat) Strawiński Edward wlażł na budkę siodowiarską i nieopatrznie trafił o przewody elektryczne o wysokim napięciu. Rażony prądem spadł na ziemię. Przewieziono go do szpitala dziecięcego, gdzie wrócił do przytomności. (f)

— ZNOW KRAZDZIEŻ POD HALĄ. Łabanowa Anna, żona rolnika ze wsi Jagieliszki (po w Trocki) zameldowała w policji, że kiedy była koło Hali, jacyś sprytni kieszonkowcy skradli jej dokumenty i pieniądze. (f)

Wydawanie kartek żywnościowych i na mleko dla przedsiębiorstw

Wydział Aprowizacyjno-Gospodarczy m. Wilna podaje do wiadomości naczelników, dyrektorów i kierowników urzędów i przedsiębiorstw, że wykazy na otrzymanie kart żywnościowych i na mleko powinny w przyszłości być składane do Rejonowych Punktów Rozdzielczych od poniedziałku do środy włącznie trzeciego względnie przedostatniego tygodnia każdego okresu żywienia, celem otrzymania powyższych kart na następny okres żywienia.

Wykazy na otrzymanie kart tytoniowych urzędy i przedsiębiorstwa winny składać do Rejonowych Punktów Rozdzielczych jednocześnie z wykazami na otrzymanie kart żywnościowych na ten okres żywienia, w ciągu którego upływa termin ważności kart tytoniowych.

Wykazy powinny być sporządzone w trybie, ustalonym przez oddzielne zarządzenia i ogłoszonym w prasie.

Osobnych zgłoszeń w sprawie składania wykazów na poszczególne okresy żywienia w przyszłości nie będzie. Wykazy, składane później, aniżeli to zostało podane w niniejszym zawiadomieniu, nie będą przez Rejonowe Punkty Rozdzielcze przyjmowane.

W prasie będzie podawany termin wydawania kart żywnościowych, na mleko i tytoniowych na każdy poszczególny okres żywienia.

Blankiety celem sporządzenia wykazów można otrzymać w Wydziale Aprowizacyjno-Gospodarczym miasta Wilna (ul. Bisk. Matulewicza Nr. 4, parter, pok. Nr. 3) (K)

Wydawanie przepustek tylko w poniedziałki i piątki

Od tej chwili podania o udzielenie przepustek oraz zezwoleń na pobyt w Wilnie będą przyjmowane jedynie w poniedziałki i w piątki od 10 do 12 u inspektora Zeissiga w Gebietskommisariacie miasta Wilna, Gediminstr. 3, pokój Nr. 7.

W inne dni spraw tych nie załatwia się.

† p.

Józef Szparko
 zmarł dn. 6.VIII 1943 roku w wieku lat 69.

Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby przy ul. Saulu (Nowa Aleja) 3—6 na cmentarz Rossa nastąpi dn. 8.VIII o g. 5-jej p.p.

O czym zawiadamiają pogrążeni w nieutulonym żalu
Żona, córki, Zięciowie.
 Wnuczki i Wnuk.

†.

Aleksander Kojro
 b. Dyżurny Ruchu P. K. P. po długich i ciężkich cierpieniach opatrzony Świętymi Sakramentami zmarł dn. 31 lipca 1943 r. w wieku lat 39.

Pochowany został dn. 2.VIII 1943 r. na cmentarzu w Pestawach.

O czym powiadomiamy Krewnych Przyjaciół i Znajomych pogrążeni w głębokim żalu
Matka, Siostry, Brat i Rodzina.

W pierwszą rocznicę śmierci s. p. z Rosochackich
WANDY BOBIATYŃSKIEJ
 odb. dzie Msza Święta za jej duszę dnia 12 sierpnia o. r. o godz. 8 rano w kościele XX Misionarzy

O czym zawiadamia Krewnych i Znajomych
Grono przyjac. oł.

WEZWANIE do b. obywateli polskich

Wzywa się wszystkich byłych obywateli polskich, by zgłosił nazwiska swoich krewnych, którzy jako żołnierze polscy, urzędnicy policji lub jako osoby cywilne dostały się wskutek działań wojennych w roku 1939 na teren Rosji Sowieckiej i tam zaginęli.

Odezwa nie dotyczy żołnierzy i osób cywilnych, które są poszukiwane od początku wojny sowiecko-rosyjskiej w czerwcu 1941.

Zgłoszenia należy przesyłać jak najkrótszym czasie do Niemieckiego Czerwonego Krzyża pod adresem: Das Deutsche Rote Kreuz. Beauftraeter für das Ostland, Aussenstelle Kauen, Vytautoprospekt 52.

Do danych personalnych należą: 1) nazwisko, 2) imię, 3) ostatni adres w o czyźnie, 4) ostatni adres w wojsku, 5) miesiąc i data urodzenia, 6) imię o ca, 7) stopień służbowy lub stanowisko w cywilu, 8) wzrost w centymetrach, 9) postać, 10) kolor i wzrost włosów na głowę, 11) broda, 12) uźębienie, brak w uźębieniu, protezy złote zęby, 13) szczególne znaki na kościach (skrzywienia i blizny), 14) znaki rodzime, blizny, tatuuowania, 15) Opis: a) bielizny, b) zegarka, c) pierścionków d) portmonetki z zawartością, e) sezyrka, f) papierosnicy, g) portfela, h) innych znaków rozpoznawczych. Nazwisko i imię wysyłającego, adres wysyłającego, stopień pokrewieństwa

Winny tajnego uboju traci swoją zagrodę

RYGA (ON). Oddział nadzoru Cen przy Komisarzu Generalnym w Rydze zabronił gospodarzowi rolnemu Pawłowi Elsinszowi z Raunas, który niedawno został przytrzymany z powodu tajnego uboju, wykonywania wszelkiej dalszej działalności w charakterze samodzielnego gospodarza rolnego i usunął go z jego zagrody. Zagroda została przekazana innemu miejscowemu gospodarzowi rolnemu, dającemu gwarancję prawidłowego zagospodarowania. Również gospodarz rolny Priednieks z Rudbahren za tajny ubój i niezarejestrowanie bydła został usunięty ze swej zagrody i ukarany,

grzywną pieniężną w wysokości 3.000 RM. I tę zagrodę przekazano pewnemu zasługującemu na zaufanie lotyższkiemu gospodarzowi rolnemu. Priednieksowi przydzielono inne zajęcie, które nie następuje żadnej sposobności do wyrządzenia szkody ogółowi.

Jako uzupełnienie do tego powiadomienia Oddział nadzoru cen, w przyszłości każdy gospodarz wiejski, zajmujący się tajnym ubojem a przez to będący szkodnikiem społecznym, musi być przygotowany na utratę swej zagrody i osadzenie w obozie przymusowej pracy.

KINA

Wehrmachtino II
„GŁOS SERCA”
„CASINO”
„LEKKA KAWALERIA”
„ADRIA”
„DWIE KOBIETY”

„MUZA”
„PAN DOMU”
„AUSZRA”
„Jak mogłaś, Weroniko!”

„GRAZYNA” w N.-Wilece.
„KOBIECI NA MIARĘ”
„Jak mogłaś, Weroniko!”

TEATR
„ALI-BABA”
Wielka 66.
od poniedziałku dn. 2. VIII r. b.

„Dla każdego coś ładnego”
z udziałem całego zespołu.

ZAWIADOMIENIE.
Pradaje do wiadomości Sz. Pań, że przy ul. Basanawiaus (d. W. Pełulanka) 27 (koło cerkwi) otworzyłam

FARBUEJEMY
WSZELKIEGO RODZAJU
TKANINY
Odnawiamy na żądane kolory płaszczyznie skórzane walizki, torczyki, obuwie oraz galanterię skórzaną.

PAŃSTWOWA FABRYKA
TERPENTYNY
i Papy Dachowej
Svitrigallos (Rydzia-Smigłego) 24

Wilnaer Staatshandel
LI MI PA
KRAWCY I PRACOWNICY podręczni kobiety i mężczyźni mogą dostać pracę w Wileńskim Handlu Państwowym.

LABORATORIUM
Zębów Sztucznych
Przyjmuje wszelkie roboty techniczno-dentystyczne, wykonuje na karczuku i różnych metalach. Robota szybka, fachowa i tania.

„LAGAMINAS”
Trakų (Trocka) 11, tel. 10-24
potrzebuje robotników i uczniów do walizek i gale terii skórzanej.

Za długi swej żony IAL NY-WANDY TUSZASOWEJ zam. obecnie u swojej matki przy ul. Wroblewskiego (Arsenańska) Nr. 4 m. 9, nie odpowiadam, ponieważ wyszedłem z rodziny rozwodowej. Z c. w. i. a. otrzymałam rozgodu zapewniam b. żonie zwrot posagów. Tuszasz Wacław. Wilno, Tiltło (Mostowa) 8-20.

CYRK w Wilnie
rozbił swoje namioty przy ul. Pylimo (Zawalnej) na Runku Orzechowym
NOWY PROGRAM
Gościnne występy chińskiej trupy z Szanghaju, artystów z Estonii, Łotwy, oraz znany zespół miejscowy

Do niemieckiego urzędu
potrzebni są pracownicy:
sprzątacze, kucharka i robotnicy do rabanu drzewa.

Potrzebni natychmiast
drzewni towarzysze
Tęże kupię: dłuży tokarskie oraz piłę tarczową 35 cm.

WYTWÓRNIĄ
wól gazowych i mineralnych
„GAIVINTOJAS”
poszukuje mistrzów do napajania butelek i ROBOTNIKÓW.

HURT DETAL
Drewniak
Dzidzioji (Wielka) 45
NAJNOWSZE MODELE SPODÓW
Wielki wybór.

Wózki dziecięce
reperuje, maluje, daje nowe kółka i inne części.
Kupię ceratę, celuloid, wąż gumowy i inne materiały.

ANTYKWARIAT
Państw. Wydawn.
kupuje książki
Dominikowa (Dominikańska) 4.

Fabryka
„LAGAMINAS”
Trakų (Trocka) 11, tel. 10-24
potrzebuje robotników i uczniów do walizek i gale terii skórzanej.

Wielki wybór.
Tęże kupię: dłuży tokarskie oraz piłę tarczową 35 cm.

Wielki wybór.
Tęże kupię: dłuży tokarskie oraz piłę tarczową 35 cm.

Wielki wybór.
Tęże kupię: dłuży tokarskie oraz piłę tarczową 35 cm.

Przedsiębiorstwo Budowlane
inż.
Władysław MATUZEWICZ
w Wilnie,
Jogailos (Jagiellońska) 7 m. 3

Przyjmuję
zegarki do reperacji
oraz kupuję stare zegarki i sprzęt ze-armistrzowski.

Specjalna pracownia
maszyn do szycia
B. Wojtowicza
Vokiečių (Niemiecka) 7-1

DREWNIAKI (wypalane)
DAMSKIE, MĘSKIE I DZIECIĘCIE
PO CENACH URZĘDOWYCH
w wytwórni W. NOWICKI.

PASY
transmisyjne
KUPIMY.
Wileńska 7 lab 32 (sklepy drewniaków)

KUPIJE
trawę morską, sorożyny i inne dodatki i piaski
pracownia tapicerska
Jogailos Jagiellońska 8-12.

ROWERY
naprawia pracownia Aušros Vertų
(Ostrobromska) 29. Kupuje opony i inne części rowerowe

Różne
CHIROMANTKA
Fizjonomistka
określa z rekł fotografii, kart pisma i filmów

CHIROMANTKA
wózki dziecięce
reperuje, maluje, daje nowe kółka i inne części.

CHIROMANTKA
wózki dziecięce
reperuje, maluje, daje nowe kółka i inne części.

CHIROMANTKA
wózki dziecięce
reperuje, maluje, daje nowe kółka i inne części.

ZAPAMIĘTAJMY adres:
Vilniaus (d. Wileńska)
8 lub 32
oto sklepy, w których są do nabycia po cenach urzędowych

DREWNIAKI
Męskie—Dziecinne—Damskie
Nowe modele:
bardzo wygodne do pracy.

Centrala Jachtodajni
»VALGIS«
Oddział Wileński
potrzebuje
dobrych fachowców

stolarzy, ślusarzy, malarzy, szklarza oraz niewykwalifikowanych robotników ce.
Prac. akordowa i dzienna.
Zgłaszać się:
Totorių (Tatarska) 1, Technikos-Remonto Skvrius.

ZAMIENIĘ mleczną
kozę na opał Zakret, Konarski (Zaut. Konarskiego) Nr. 6.

ZAMIENIĘ nową
opony 28X11" na 26X2. Prusy g-wie (d. Połęska) 14 m. 10.

ZAMIENIĘ nową
jesionkę maska na rower. Svanorių (d. Legionowa) 11 m. 2.

KUPIJE dobre
urządzenie pianino, Roczku. Mindaugo (d. Słowackiego) 14-12, tel. Nr. 11.

KUPIJE natchmiast
lub wypożyczyć za dobrym wynagrodzeniem gumowa poduszka okrągła do nadymania powietrzem z otworem pośrednim dla cieżkiego chorego osoby. Zgłosić się Vlniaus (Wileńska) 33-1. „Cafe Theater” u właściciela.

KUPIJE 10 arkuszy
dyktu grubości 8 mm. Zgłoszenia kierować do Adm. „Gońca” pod „Dyktu”.

KUPIJE strzykawkę
10-gramową nową lub mało używaną z metalowym pudełkiem. Oferty kierować do Adm. „Gońca” pod „Strzykawka”.

Praca
DZIKWCZYŃKĘ
do pomocy w gospodarstwie domowym przyjmie. Odminių (d. Garbarska) 16-4.

Praca
MALARZA - KE
ze zdioloscia koloryzowania na emulsji diapozytywów poszukujemy Biuro „Centrum”. Dzidzioji (d. Wielka) 6.

POTRZEBNY
uczeln do zakładu mechanicznego Uniwersytetu (Uniwersytecka) 4.

POTRZEBNY
krawcowa na stałą pracę na dobrych warunkach. Zapłaćta według umowy. Tamże potrzebna uczennica. Trakų (Trocka) 2.

POTRZEBNY
robotnicy — szpeler oraz fachowcy do cięcia skóry. Zgłosić się: Dzidzioji (d. Wielka) 50. Klumpių Dirbtuvė „Taupa”.

POTRZEBNA
do pielęgnowania chorego dziecka pomocnica, katolicka. Zgłaszać oferty do Adm. „Gońca” pod „Dziecko”.

RODZINA
wywiezionego, składająca się z matki i trojga dzieci w wieku lat 15, 10, 6, prosi o jakakolwiek pracę (dozorcy domu, woźnej przy szkole lub urzędzie, lub inną) zamianą za mieszkanie i zgłoszenia na ul. Trenitius (d. Stara Zwierzyniecka) 26-1.

LOKAL
2-3-pokojowy możliwy w śródmieściu poszukuje. Władomosc proszę podać do Adm. „Gońca” pod „W. E.”

POKOJ
do wynajęcia z urywalnością kuchni. Radvilajtes (d. Królewska) 5-2.

POKOJ
do wynajęcia z urywalnością kuchni. Radvilajtes (d. Królewska) 5-2.

Feliks Gruzdź
po długich i ciężkich cierpieniach opatrzonej św. Sakramentami zasnął w Panu 7 sierpnia 1943 r. w wieku lat 60.

Wyprowadzenie zwłok
z domu żałoby przy ul. Połockiej 40-4 na cmentarz św. Bernardyński nastąpi dn. 0. VII. o godz. 10.00, o czym powiadomiamy poróżnionych w smutku.
Żona, Córki i Syn

ze TANKIEWICZÓW
MARIA STRAŻYŃSKA
po długich i ciężkich cierpieniach, opatrza na św. Sakramentami z arla dnia 6. VIII b. r. przeżywszy lat 55. Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby przy ulicy Kalwaryj (Kalwaryjskiej) 1 nastąpi w niedzielę 8. VIII 1943 r. o godz. 6 p. p.

O czym zawiadamiają pogrzezeni w głębokim smutku:
Mąż i Syn

W pierwszą rocznicę śmierci
ukochałej żony i matki
s. p.
z Łoszakiewiczów
Janiny
Wojniuszowej
zostanie odprawione Na ożenstwo Żałobne w kościele parafialnym w Werenowie w dniu 9 sierpnia 1943 r. o godzinie 10 rano.

O czym zawiadamia A. Krewnych. Przyjaciół i Znajomych
Mąż z synkiem.

W piątą bolesną rocznicę zgonu
s. p.
WACŁAWA DZIEWULSKIEGO
profesora
Uniwersytetu Stefana Batorego, odbędzie się za spokój Jego duszy Msza Św. dnia 10 sierpnia b. r. o godz. 9-iej rano w kościele św. Jana.

O czym zawiadamia: Żona

W pierwszą bolesną rocznicę śmierci
naszej ukochałej siostrzenicy
s. p.
Ter ni SzyszkoŃny
odbędzie się Nabożstwo Żałobne w kościele Serca Jezusowego we wtorek 10 sierpnia o godz. 9-iej rano, na któ e zapraszają krewnych i znajomych:
Wujostwo

O czym zawiadamia żywych pamięci zmarłe
Rodzina.

Adres Redakcji i Administracji: ul. Gedimino 11-a (I piętro). Telefony: Sekretarz Redakcji 42. Reklama 8-13, Administracja 7-09. Ciepłota 6-99. Godziny przyjęć w sprawach redakcyjnych od 10 do 15. Sekretarz redakcji przyjmuje od godz. 11 do 13. Administracja czynna od godz. 7 do 16 (oprócz niedziel i świąt). Ceny ogłoszeń: wiersz 12 fen., handlowe o 100 proc. drożej. Za podanie adresu do Administracji — 30 fen. Stronica ma 12 szpalt. Administracja nie uwzględnia zastrzeżeń do rozmieszczenia i terminu ogłoszeń.

Drukarnia „Auszra” w Wilnie
Wydawnictwo „Goniec Codzienny”